

ВІДГОМІН

І ОСЬ УСІ МИ ЗНОВУ ЙДЕМ ДО КОБЗАРЯ ІЗ «КОБЗАРЕМ»

У райцентрі відзначили 195-у річницю з дня народження Т.Г.Шевченка

Того березневого дня на центральному майдані Млинова зібралися мешканці селища, представники підприємств, установ та організацій, учні шкіл райцентру та студенти державного технікуму ветеринарної медицини. Вони прийшли, щоб віддати шану Кобзареві, вклонитися його світлій пам'яті. Поминальну панахиду відправив благочинний району о.Василій. До підніжжя пам'ятника Тарасу лягають квіти, лунають пісні на слова великого поета у виконанні дитячого хору «Надія» Свято-Покровського храму селища.

На мітингу, що відбувся з нагоди 195-ї річниці з дня народження Т.Г.Шевченка, голова райдержадміністрації В.О.Кислюк у своєму виступі підкреслив, що геній Кобзаря був і залишиться для нас світлим дороговказом. Він повинен вливати в наші серця ту велику любов до народу, якою горіло серце поета все життя. Нехай його пророчі слова будуть рушійною силою в нашій повсякденній роботі, нехай усіх об'єднує одна думка: працювати розумом і руками для добра в ім'я процвітання рідної держави.

«Тарас Шевченко – провісник долі України». Під такою назвою в РЦД відбувся культурологічний захід, у якому працівники центру дозвілля відобразили життєві віхи поета, його творчі грані.

Тарас Шевченко. З цим іменем сьогодні на планеті ідентифікуються Україна та українці. Той, хто крізь алмазну грань Кобзаревих дум гляне у світ, той уже ніколи не спиниться в дорозі до ідеалу – істинного братерства між людьми і народами. Він справді є і апостолом, і пророком української нації в біблійному розумінні цих слів. І з'явився, як посланець Божий – у період найбільшого занепаду. Коли нація не змогла на той час висунути воїна-організатора силового захисту, вона потребувала для свого порятунку відродження Духу. І з'явився Кобзар, слово якого було наділене величезною енергетичною силою, здатною відродити Дух нації.

Не прийнято в ювілейні дні говорити про погане. Але чи був би радий поет, коли б його вірші хвалили та не виносили на суд наші біди? Напевно, що ні. Саме це і підкреслили ведучі свята. Вони наголосили, що пізнавати Шевченка – це пізнавати історію, мучитися, страждати від того, що нашу землю позбавили спокою, терзатися думкою, що міг би дати такий талановитий і працюючий народ, якби був від запровадження кириличного письма самостійним.

Пізнавати Шевченка – це працювати до сьомого поту й наближатися до торжества добра над злом, очиститися духовно та морально. Бо ж поставив він «на сторожі» коло нас слово. І його треба берегти. Ось чому так проникливо і зворушливо звучали того дня Тарасові поезії, пісні у виконанні працівників центру дозвілля. Вони ще раз нагадали нам, що ми повинні думати про Шевченка, жити Шевченком, продовжити його безсмертя у собі і дітях.

Василь ХУДИК.